

Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság
Bf.I.116/2022/9.

A Győri Ítéltábla mint másodfokú bíróság Győrött, 2023. február 7. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t:

A kábítószer-kereskedelem büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Veszprémi Törvényszék 2022. szeptember 15. napján kihirdetett 10.B.4/2022/32. szám alatti ítéletét megváltoztatja.

A vádlott terhére rótt bűncselekményt kábítószer birtoklása büntettének [Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulat (2) bekezdés c) pont] minősíti.

A vádlott szabadságvesztés büntetését 6 (hat) évre, a közügyektől eltiltás mellékbüntetést 6 (hat) évre enyhíti.

A vádlott az első fokon felmerült bűnügyi költségből 647.193,- (hatszáznegyvenhétezer-százkilencvenhárom) forint bűnügyi költséget köteles megfizetni.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől, 2022. szeptember 15. napjától a mai napig, 2023. február 7. napjáig előzetes fogvatartásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli.

I n d o k o l á s :

[1] A Veszprémi Törvényszék 2022. szeptember 15. napján kihirdetett 10.B.4/2022/32. szám alatti ítéletében bűnösnek mondta ki Terhelt1 vádlottat kábítószer birtoklása büntettének kísérletében [Btk. 178. § (1) bekezdés III. fordulata és (2) bekezdés c) pont]. Ezért 7 év 6 hónap fegyházban végrehajtandó szabadságvesztésre és 8 év közügyektől eltiltásra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjáról, az előzetes fogvatartásban töltött idő beszámításáról, a bűnjelekről és a bűnügyi költség viseléséről.

[2] Az elsőfokú bíróság ítélete ellen az ügyész a vádlott terhére, részbeni megalapozatlanság miatt, a cselekmény vád szerinti minősítése, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamának felemelése, míg a vádlott és védője enyhítés végett jelentett be jogorvoslati kérelmet.

[3] A Veszprém Megyei Főügyészség B.203/2022/91. szám alatt fellebbezésének írásbeli indokolásában amellet érvelt, hogy a Veszprémi Törvényszék ítélete részben

megalapozatlan, figyelemmel arra, hogy az elsőfokú bíróság a megállapított tényekből további tényre helytelenül következtetett, ítéletének indokolásában részben helyesen állapította meg, hogy mely tények utalnak a vádlott kábítószer-kereskedői célzatára, azonban megítélése szerint tévesen jutott arra következtetésre, hogy azok a kereskedői alakzat megállapításához nem elégségesek. Arra hivatkozott, hogy valóban nincs adat arra, hogy a vádlott az általa megszerzett kábítószerből bárkinek is eladott volna, vagy eladásra kínált volna, azonban - hivatkozva az 1/2007. BJE határozatra és a BH2020.350, valamint a BH2017.144. számú eseti döntésre kifejtette, hogy - a bírói gyakorlat egységes abban a kérdésben, hogy a kábítószernek kereskedés céljára történő megszerzése, készletezése önmagában akkor is a kereskedés körébe tartozik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. Indítványozta, hogy az ítéltábla az ítélet részbeni megalapozatlanságát küszöbölje ki, továbbá a Be. 606. §-ának (1) bekezdése alapján a cselekményt a vádirati minősítéssel egyezően értékelje, a vádlott büntetését súlyosítsa, a szabadságvesztés büntetés és a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát emelje fel.

[4] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában amellet érvelt, hogy a bíróság a tényállást teljes mértékben felderítette, megalapozott tényállást állapított meg és ez alapján helyesen minősítette a vádlotti cselekményt. A kereskedői magatartás ismérveit nem hordozó vádlotti elkövetésre és arra hivatkozott, hogy a védelem a szakértő által is alátámasztottan fogyasztó is volt. Mindezekre tekintettel azonos minősítés megállapítását kérte és az enyhítő körülmények nyomatakára figyelemmel a büntetés céljának és a fokozatosság elvének figyelembe vételével enyhébb büntetés kiszabását kérte akként, hogy 5 évnél rövidebb tartamú szabadságvesztés kiszabásával a bíróság adjon lehetőséget védelem reintegrációs őrizetének majdani igénybevételéhez.

[5] A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.62/2022/5-I. szám alatti átiratában az ügyészi fellebbezést fenntartotta. Rámutatott, hogy a felülbírálat terjedelme teljes körű. Álláspontja szerint a bizonyítási eljárás lefolytatása során a törvényszék a büntetőeljárás szabályok megtartásával járt el, azonban a beszerzett bizonyítékok értékelése alapján megállapított tényállás több okból is részben megalapozatlan. Indítványozta, hogy az ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének részleges megalapozatlanságát a Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja alapján, tényből tényre való helytálló következtetéssel akként küszöbölje ki, hogy a tényállásban rögzítse, miszerint a vádlott tovább értékesítés végett is rendelte a kábítószereket, valamint az elsőfokú bíróság által lefolytatott bizonyítást érintő ügyiratok tartalma alapján a tényállást egészítse ki azzal, hogy a vádlott alkalmasszerűen fogyasztott kábítószert, és a második alkalommal rendelt csomag átvételét követő telefonos üzenetváltás tartalmát is emelje be a tényállásba.

[6] Az ítéleti tényállás alapján álláspontja szerint az elsőfokú bíróság okszerű következtetést vont a vádlott bűnösségére, azonban a minősítést nem tartotta helytállónak, a tényállás fenti kiegészítésével a vádlott terhére a vádirati minősítés szerinti súlyosabb, befejezett bűncselekmény - a Btk. 176. § (1) bekezdés IV. fordulatában meghatározott, a (3) bekezdés szerint minősülő és büntetendő kábítószer-kereskedelem büntette - róható.

[7] Utalt arra is, hogy a vádlottal szemben kiszabott szankció álláspontja szerint enyhe, az elsőfokú bíróság a büntetés kiszabása során az enyhítő körülmények körét és nyomatakát nem értékelte megfelelően. Kifejtette, hogy arra tekintettel, hogy a vádlott a kereskedést tagadta, a beismerő vallomás nem értékelhető enyhítőként, hiszen amely cselekmény részre a

beismerése kiterjedt, abban tettenérték, az időmúlás a törvényi büntetési tételkeret felső határához képest elenyésző. Hivatkozott arra, hogy az irányadó középérték 12 év 6 hónap, az eltérő minősülés mellett a kísérlet enyhítő körülményként nem értékelhető, a kábítószeres összes hatóanyag-tartalma pedig a bűncselekmény tárgyi súlyát nemhogy enyhíti, ellenkezőleg, növeli.

[8] Indítványozta, hogy az ítéltábla a törvényszék ítéletét változtassa meg akként, hogy - a vádlott cselekményét befejezett kábítószer-kereskedelem büntettként minősítse, a vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés tartamát emelje fel, ehhez igazítsa a közügyektől eltiltás mellékbüntetés tartamát is, egyebekben az elsőfokú ítéletet a büntetéskiszabási tényezők fentírt korrekcióját követően hagyja helyben.

[9] Az ítéltábla nyilvános ülésén a fellebbviteli főügyészség képviselője az ügyészi fellebbezést fenntartotta, a védelmi fellebbezést megalapozatlannak tartotta. Az átirattal egyező nyilatkozatot tett a helytelen ténybeli következtetésre alapított minősítéssel, a kereskedői magatartás megvalósulásával, a kábítószer-kereskedelem büntettkénti minősülésével és a kiszabott büntetés súlyosításának szükségességével kapcsolatban.

[10] A védő szóban a fellebbezése indoklásában írtakkal egyezően érvelt a tényállás teljessége és minősítés helyessége mellett. Az ott írtaknak megfelelően kérte a büntetés olyan mértékű enyhítését, hogy védencének lehetősége legyen a reintegrációs őrizet majdani igénybevételéhez. Kérte továbbá a büntetés végrehajtási fokozatának eggyel enyhébb, börtön fokozatban történő megállapítását.

[11] A vádlott utolsó szó jogán csatlakozott a védője által elmondottakhoz. A büntetés enyhítését kérte és hivatkozott arra, hogy 23 hónapja van letartóztatásban, ami megváltoztatta személyiségét, a büntetésvégrehajtási intézetben jelentkezett drogreprevenációs programra, többet nem fog kábítószerrel foglalkozni.

[12] Tekintettel a fellebbezés irányára az ítéltábla az elsőfokú ítéletet az azt megelőző bírósági eljárással együtt a Be. 590. § (1) és (2) bekezdése alapján teljeskörűen bírálta felül, vizsgálva az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, a büntetés kiszabására, intézkedés alkalmazására vonatkozó rendelkezéseit, valamint az indokolás helyességét és az eljárási szabályok megtartását is, arra tekintet nélkül, hogy ki milyen okból fellebbezett.

[13] Ennek eredményeként megállapította, hogy az eljárása során a törvényszék a Be. 607. és 608.§-ában írt abszolút eljárási szabálysértést nem követett el, olyan a Be. 609.§-a szerinti - az eljárás lefolytatására, illetőleg a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére, illetőleg a büntetés kiszabására lényegesen kiható, a vádemelés után a bizonyítás törvényességét, az eljárásban részt vevő személyek törvényes jogainak gyakorlását sértő, vagy korlátozó - eljárási szabályszegést, amely másodfokon akadálya lett volna az érdemi felülbírálatnak, vagy amely az elsőfokú ítéletet eljárási szempontból felülbírálatra alkalmatlanná tenné, az ítéltábla a törvényszék eljárásában nem észlelt. Az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárást törvényesen, az eljárási szabályok maradéktalan betartásával folytatta le.

[14] A vádlott az előkészítő ülésen nem tett a váddal egyező beismerő nyilatkozatot és nem mondott le tárgyaláshoz való jogáról, vitatta a kábítószer értékesítésre vonatkozó szándékot. A törvényszék a tárgyaláson kihallgatta a vádlottat, tanú2 és tanú1 tanút, akik éltek mentességi jogukkal, valamint tanúként hallgatta meg tanú4t, aki a csomag postai kézbesítésekor azt átvette, ennek körülményeiről tudott beszámolni vallomásában. Ezen túlmenően a bíróság meghallgatta a vegyészszakértőt, a toxikológiai szakértőt, ismertette a rendőri jelentést a bitcoín vásárlásról, valamint rendelkezésére állt az a jelentés is, mely a vádlottól lefoglalt elektronikus eszközök (pendrive, telefonok, gépház, merevlemez) átvizsgálásáról készült, megállapítva, hogy azokon a bűncselekménnyel összefüggésbe hozható adatok nem találhatók. A bíróság számára ezen bizonyítékok alapján a történeti tényállásban aggálytalanul megállapítható volt, hogy a vádlott mikor, milyen mennyiségű és fajtájú kábítószerrel, milyen összegben rendelt, illetve szerzett meg. Az első szállítmányt a vádlottnál tartott házkutatás során lefoglalták, ugyanígy lefoglalásra került még kikészítése előtt a nyomozóhatóság által a reptéren a második szállítmány is. Ezek vegyész szakértői vizsgálata alapján pontosan meghatározható volt a kábítószer hatóanyagtartalma is. A vádlott vizeletvizsgálatára is sor került, amely anfetamin vonatkozásában mutatott fogyasztásra utaló jeleket, de nem olyan mennyiségben, amely megbízható pozitív eredményként lett volna értékelhető.

[15] A rendelkezésre álló bizonyítékok alapján a releváns tényállási elemek aggálytalanul rögzíthetők voltak a tényállásban, a törvényszéknek abban kellett állást foglalnia, hogy a vádlott az adott kábítószer értékesítési céllal szerezte, illetve tartotta-e vagy ennek a következtetésnek a levonására jelen ügyben nem állnak rendelkezésre a szükséges releváns adatok.

[16] Az elsőfokú bíróság foglalkozott a kábítószer mennyiségével, a vádlott kábítószer fogyasztásával, az első szállítmány tárolási körülményeivel, idejével, vizsgálta a vádlott jövedelemi viszonyait és értékelte a vádlott és az anyja közti telefonbeszélgetésben elhangzottakat is. Ezen körülmények tekintetében pro és kontra sorolta fel érveit, amelyek a kereskedési célzat irányába, illetve annak ellenében hatnak. Ezek mérlegelésével jutott arra a következtetésre, hogy a kereskedési célzat ítéleti bizonyossággal nem állapítható meg a vádlott esetében.

[17] Az ügyészség és a fellebbviteli főügyészség a vádlotti védekezéssel, illetve az elsőfokú bíróság levont következtetésével szemben maga is felsorakoztatta érveit. Elsőként hivatkozott arra, hogy a vádlott a vallomása szerint naponta, kétnaponta 3-4 gramm, vagy 2-3 gramm amfetamint fogyasztott és az elfogása idején függőnek vallotta magát. Ennek ellentmond a toxikológiai szakértő megállapítása, mely szerint a vádlottnál az elvégzett vizsgálatok az amfetamin rendszeres fogyasztását különösen nem igazolták. Érvelt az ügyészség emellett is, hogy a vádlottnál 1143 gramm amfetamint foglaltak le, ami arra enged következtetni, hogy más forrásból is szerzett be, hiszen a vádlott által közölt fogyasztással számolva egyébként ennyi nem lehetett volna még a hűtőben az első beszerzésből. További hivatkozása szerint a vádlott személyi körülményei nem tették lehetővé, hogy ilyen, több évre elegendő mennyiséget saját fogyasztásra szerezzen be. Utalt a 110 db simító zárás tasak meglétére és a kábítószer kiadagolt állapotára a hűtőszekrényben, míg utolsó érvként hozta fel a vádlott anyjával folytatott konspiratív jellegű beszélgetést. Lényegében ezekből a körülményekből vonta le azt a következtetést, hogy a jelentős mennyiség alsó határát, több, mint 14-szeresen meghaladó mennyiség beszerzésére nem kizárólag saját fogyasztás, hanem értékesítés céljából került sor.

[18] A bíróság megítélése szerint objektív adatok, alaptényezők hiányában, konkrét meghatározás nem tehető a vádlott kábítószer fogyasztásának mennyiségére, amelyből bármilyen következtetés folytán állást lehetne foglalni akár a kábítószer-kereskedelem, akár a birtoklás tekintetében, hiszen a szakvélemény cáfolja, hogy a vádlott rendszeres fogyasztó lett volna, alkalmi fogyasztói szokásairól pedig konkrét adat nem áll rendelkezésre és arra sem, hogy esetlegesen ezek a fogyasztások a hűtőben tárolt kábítószerből történtek-e.

[19] Ami tényként állapítható meg ugyanakkor, hogy a bitkoin vásárlásról készült rendőri jelentésből kitűnően a vádlott a kábítószer ellenértékét a bankszámláján lévő saját pénzből váltotta, illetve utalta, nincs adat arra, hogy a kábítószer megrendelése, megvásárlása más személy megbízásából vagy más személy által juttatott összegből történt volna.

[20] Önmagában a kábítószer megszerzése, birtoklása is büntetendő cselekmény, vagyis a vádlott és az anyja közti beszélgetésből még annak valóban konspiratív jellege miatt sem lehet további magalapozott következtetéseket tenni. Ebben a beszélgetésben nem hangzik el, hogy a kábítószer esetlegesen az anyja kinek adja át, kit értesítsen a csomag megérkezéséről, stb. A postai kézbesítést figyelő rendőrök jelentésében sem szerepel olyan, hogy a környéken bárkit, bármilyen gyanús személyt észleltek, aki esetlegesen a kábítószer átvétele érdekében jelent volna meg a helyszínen, illetve annak közelében.

[21] A nyomozóhatóság megvizsgálta a vádlottól lefoglalt technikai eszközöket, azokon olyan adatokat, bizonyos személyekkel folytatott kapcsolatot kimutatni nem tudott, amelyek alapján az esetleges kábítószer-vásárlókhoz, megszerzőkhöz el lehetett volna jutni, azon a kábítószerrel kapcsolatosan semmilyen adatot nem találtak.

[22] Vizsgálták a vádlott bankszámláján lévő pénzmozgást is, és ez alapján, valamint a vádlott lakásán tartott házkutatás alkalmával sem sikerült kimutatni, fellelni olyan, egyébként a kábítószer-kereskedelem szinte szükségszerű velejárójaként felmerülő nagyobb mennyiségű készpénzt, értéktárgyat, amelyből ugyancsak következtetni lehetne az értékesítésre. A vádlottnál foganatosított házkutatás alkalmával a kábítószer kiadagolásához szükséges mérleget, egyéb eszközöket, olyan kézzel írott feljegyzéseket sem találtak, amelyek ugyancsak ebbe az irányába hatnának.

[23] Az ügyész által is hivatkozott 1/2007. BJE határozat alapján a kábítószer-kereskedés rendszeres, ismétlődő adásvételekből összetevődő folyamatos jellegű tevékenység, amely nem csak a kábítószer tényleges átadásából áll, hanem több részcselekményből tevődik össze, így e fogalom alá tartozik a kábítószer megszerzése, tárolása, csomagolása, raktározása is, amennyiben ezek a részcselekmények a kábítószer értékesítése érdekében valósulnak meg. A Kúria a IV/2. pontban ezzel kapcsolatosan rögzítette azt az ügyész által is idézett megállapítást, hogy a kábítószer kereskedés céljából történő megszerzése önmagában akkor is a kábítószer-kereskedés körébe esik, ha többletmagatartás nem kapcsolódik hozzá. Vagyis további, a fentebb írt részcelkemények megvalósulása nélkül is ezen befejezett kereskedői magatartást kell megállapítani. Ezek a részcselekmények, mint többletmagatartások azonban nem mutatnak feltétlen azonosságot a kereskedési célzat megállapításához szükséges tényezőkkel. A kereskedési célzat megállapításához sem feltétlen szükséges, hogy az elkövető a kábítószer megszerzésén, birtoklásánál túl valamely más részcselekményt megvalósítson, de

ez esetben olyan egyéb tényezők, adatok megléte szükséges, melyekből következtetés vonható a kereskedési célzatra. Ilyen lehet az elkövető és a kábítószer fogyasztók közt kimutatható kapcsolat, telefon-lehallgatás eredményeként beszerzett adatok a kábítószer megrendelésére, a kábítószer átadási helyének, idejének egyeztetése a vevő és az előadó közt, adagokra csomagolt kábítószeresek feltalálása az elkövető lakásában, ruházatában, gépkocsijában, a kábítószer kiadagolásához szükséges eszközök, mérleg, tabletta-prés, a felütéshez szükséges anyagok tartása, a kábítószer kereskedelemről származó anyagi haszonként jelentkező jelentősebb mennyiségű készpénz vagy más értékes anyagi javak birtoklása. Amennyiben azonban a kereskedési célzat semmilyen formában nem manifesztálódik, ennek semmilyen jele nem mutatkozik, pusztán a kábítószer mennyiségéből arra következtetni nem lehet. Ítéleti bizonyossággal tehát nem lehetett megállapítani, hogy a vádlott értékesíteni kívánta volna a megszerzett kábítószer. Tényre következtetni csupán tényekből lehet. A közvetett bizonyítás tényből tényre következtetés. Közvetett bizonyíték esetében hangsúly nem a bizonyíték mibenlétének, hanem a más bizonyítékhoz kötődésnek van. Ehhez képest, amíg közvetlen bizonyíték esetében csupán a hiteltérdeklőség a ténymegállapítás feltétele, közvetett bizonyíték esetében vizsgálendő a ténybeli következtetés helyessége is. A közvetett bizonyíték elfogadhatósága kapcsán, illetve a közvetett bizonyítás esetében egyaránt vizsgálendő a tény-, illetve tárgyszerűség, a logikai zártság és - a formállogika ellensúlyaként - a relevancia. Az ítélet igazságérvénye valóságigényű, valóságalapú, a valóság megismerését biztosítja. A magyar eljárásjog ezt a közvetett és a közvetlen bizonyíték útján egyaránt lehetővé teszi. A közvetett bizonyítékok zárt láncolatának szükségessége kétségtelen, ám ez nem formállogikai láncolatot jelent. A közvetett bizonyítás zártláncúsága nem feltételezi a legapróbb és az egyforma méretű láncszemeket. Azaz nem feltétel az, hogy a legapróbb részletek is bizonyítva legyenek. Az ugyanis valójában azt jelentené, hogy a valóság megismerése már nem közvetett, hanem közvetlen. És nem feltételezi a közvetett bizonyítás zárt láncolata, hogy egyforma értékű bizonyítékokból tevődjön össze. A hangsúly a zártságon van, ami a két végpontot összekapcsolja. Minden egyes láncszemnek tény-, illetve tárgyszerűnek kell lennie, nem lehet spekulatív; relevánsnak és a valóságra vonatkozóan kell lennie. Bármiféle bizonyítékértékelési, mérlegelési tevékenység alapját konkrét bizonyítékból származó tényszerű adat, körülmény kell képezze; az nem feltételezésen alapuló, fel nem merült ténybeliségre vonatkozó spekulatív tevékenység. Ez utóbbi ugyanis nem más, mint kétségek mesterséges előállítása, illetve mesterséges kétségek előállítása - valós ténybeli alap nélkül -, ez pedig semmibe vezet. (BH2021. 35. I.)

[24] Az ügyész által hivatkozott 1/2007 BJE határozat és a BK.155. vélemény helyes értelmezésével is csak oda lehet eljutni, hogy tényként nem lehet azt a következtetést levonni, hogy a vádlott kereskedés célzatával szerezte meg a kábítószer. Kétségtelen, hogy jelen ügy is mutatott bizonyos elemeket, amelyek a kereskedési célzat irányába hatottak, de összességében az ítéltábla is arra az álláspontra helyezkedett, hogy ítéleti bizonyossággal nem mondható ki, hogy a vádlott a két alkalommal megszerzett amfetamint értékesíteni kívánta.

[25] Az elsőfokú bíróság által megállapított ítéleti tényállás összhangban áll az okszerűen értékelt bizonyítékokkal, a Be. 592. § (1) bekezdés a)-b) és (2) bekezdés a)-d) pontjaiban írt megalapozatlansági hibáktól, hiányosságoktól mentes tényállás azonos bizonyítékok mellett a fellebbezési eljárásban nem támadható és írható felül, az a másodfokú eljárásban is irányadó volt. A Be. 593. § (1) bekezdés a) pontja szerint a nyomozati iratok részét képező adatgyűjtésről készült feljegyzés alapján, az [5] bekezdésben annyiban pontosítja az

ítélőtábla, hogy a vádlott 2020. novemberében 1 kg-nyi, illetve további 100 grammnyi amfetamint rendelt meg a darknetes Név1 nevű weboldalon.

[26] A törvényszék a megalapozott tényállásból okszerű következtetést vont le Terhelt1 vádlott bűnösségére, a terhére megállapított bűncselekmény minősítése alapvetően megfelel az anyagi jog szabályainak, csupán a cselekmény befejezettségét illetően helyezkedett eltérő álláspontra az ítélőtábla az alábbiak alapján.

[27] A megalapozott tényállás adatai szerint az első megrendelés eredményeképpen átvett kábítószer a vádlott a hűtőszekrényben tárolta, a második megrendelés - amely bizonyítottan kábítószer megszerzésre irányult – a hatóságok közbeavatkozásának eredményeképpen leszállításra és később lefoglalásra akként került, hogy a hatóságok kicserélték a csomag tartalmát porcukorra.

[28] A következőkes bírói gyakorlat szerint a természetes egységet, illetve a törvényi egységet (folytatólágosság) alkotó cselekmények egységes jogi értékelést vonnak maguk után; a minősítés ilyenkor általában a legsúlyosabban fenyegetett, illetve a hátrányosabb következményekkel járó rész-cselekményhez igazodik; az egységes értékelésnek a cselekmény megnevezéséből is ki kell tűnnie. (BH1993. 72.) Az egységesen, befejezett bűncselekményként értékelt cselekmény esetében a részbeni kísérletnek a büntetés kiszabásakor van jelenősége, azt enyhítő körülményként kell értékelni, melynek jelen ügyben komolyabb súlyt adott az a körülmény, hogy az adott, súlyosabb minősülést a kísérleti szakban megrekedt rész-cselekmény eredményezte.

[29] Ezért az ítélőtábla törvényszék ítéletét a Be. 606.§ /1/ bekezdése alapján megváltoztatta, a cselekményt a Btk. 178.§ /1/ bekezdés III. fordulata és a /2/ bekezdés c/ pontja szerinti kábítószer birtoklásának minősítette.

[30] A büntetés kiszabása körében irányadó körülményeket a törvényszék túlnyomórészt helyesen tárta fel, azt csak annyiban kell pontosítani, hogy immár csak a részbeni kísérlet értékelhető a vádlott javára.

[31] A vádlott terhére rótt bűncselekményt 5-15 évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni a törvény, a középérték 10 év. A büntetést a Btk. 80. § (1) bekezdése alapján úgy kell kiszabni, hogy az igazodjon a bűncselekmény tárgyi súlyához, a bűnösség fokához, az elkövető társadalomra veszélyességéhez, valamint az egyéb enyhítő és súlyosító körülményekhez.

[32] A büntetés kiszabásakor irányadó körülmények áttekintése alapján az ítélőtábla egyetértett az elsőfokú bíróság által tett azon megállapítással, hogy végrehajtandó szabadságvesztés kiszabása szükséges és indokolt a vádlottal szemben.

[33] Ugyanakkor a nagyobb nyomatékú enyhítő körülményekre, az adott minősülésű cselekmény konkrét tárgyi súlyára, a részbeni kísérletre, valamint a fokozatosság, kellő egyéniesítés elvére is figyelemmel megalapozottnak találta az enyhítésre irányuló fellebbezést az ítélőtábla és úgy ítélte meg, hogy az elsőfokú bíróság által alkalmazottnál nagyobb

mértékben lehet közelíteni a szabadságvesztésnek a Btk. 82. § (2) bekezdés a) pontja alapján írt ötéves tartamát, rövidebb tartamú szabadságvesztés büntetéssel is elérhetőek a büntetéskiszabási célok.

[34] Az ítéltábla álláspontja szerint mindezekre tekintettel a csökkentett büntetési tétel alsó határához közelebbi, 6 év tartamban meghatározott szabadságvesztés büntetés kiszabása és ehhez igazodó mértékű 6 év tartamú közügyektől eltiltás alkalmazása arányos, szükséges, elégséges, alkalmas a büntetési célok megvalósításához.

[35] A szabadságvesztés büntetés végrehajtási fokozatának meghatározása törvényes, az ítéltábla nem tárt fel olyan körülményt, mely a védői indítványnak megfelelően az eggyel enyhébb, börtön fokozatban történő végrehajtást megalapozná.

[36] Helyes és törvényes a feltételes szabadság legkorábbi időpontjának meghatározására.

[37] Az ítéltábla a Be. 590. § (7) bekezdése alapján vizsgálta az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező járulékos kérdésekben hozott rendelkezések helyességét is és megállapította, hogy az ítélet járulékos rendelkezései alapvetően törvényesek, korrigálni kellett azonban a törvényszék bűnügyi költségről hozott rendelkezését.

[38] A törvényszék valamennyi, az ügyben felmerült bűnügyi költség megfizetésére Terheltl vádlottat kötelezte. A rendelkezésre álló iratokból megállítható, hogy 4. és 6. tételeként feltüntetett szakértői díj és védői díj az ügyben korábban gyanúsítottként szereplő tanúl vonatkozásában felmerült bűnügyi költség, így annak megfizetésére a vádlott nem kötelezhető. Mindezekre tekintettel korrigálta a vádlottat terhelő, elsőfokon felmerült bűnügyi költség összegét az ítéltábla.

[39] Mindezekkel a változtatásokkal egyebekben az ítéltábla a törvényszék ítéletét a Be. 605.§ (1) bekezdés alapján helybenhagyta.

[40] Az elsőfokú ítélet kihirdetése óta előzetes fogvatarásban töltött idő beszámítása a szabadságvesztésbe a Btk. 92.§ (1) és (2) bekezdésén alapszik.

Győr, 2023. február 7.

Dr. Takácsné Dr. Helyes Klára sk.	Szalai dr. Joánovits Krisztina sk.	Dr. Élő András sk.
a tanács elnöke	előadó bíró	bíró

Z á r a d é k :

A Győri Ítéltábla ítélete és ezáltal a Veszprémi Törvényszék 2022. szeptember 15. napján kihirdetett 10.B.4/2022/32. szám ítéletének meg nem változtatott része 2023. február 7. napján jogerőre emelkedett.

Győr, 2023. február 7.

Dr. Takácsné dr. Helyes Klára sk.
a tanács elnöke